

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 38. Conradus Tullensis Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Scul. XIII.
A.C. 1287

c. 34.

Trithem.
Chr. Hirs.
an. 1283.
Eberard.
1290.
Hist. Austr.
1287.
Ann. Col-
mar. 1287.

co Legatus in concilio recitari iussit Alexandri IV & Clementis IV sanctiones, quibus illa privilegia revocantur. Hoc concilium condemnat etiam mendicos quosdam, qui peculiarem gestantes vestem se Religiosos esse ac regulam Apostolorum sequi dicebant; & quos Papa Honorius jam damnaverat.

Eodem in concilio Legatus Papæ nomine a Clero decimam ad quinquennium poposcit: atque Rex Rudolphus præsens tantundem universo ab Imperio postulavit ex consensu multorum Procerum. Sed Archiepiscopi Siffrius Colonienfis, ac Henricus Trevirensis cum Conrado Tullensi Episcopo Legati petitionem prorsus abnuebant. Quibus jungentes se cuncti Præfules eidem ita obstitere, ut in tumultu quidam ejus nepos, & alius Nobilis Romanus necarentur, ac Legatus ipse Regis præsidio ægre se discrimini subduceret. Cum dein Papam Honorium in fine verni jejunii mortuum ante reliquos comperisset, mox Romam rediit.

§. XXXVIII.

Conradus Tullensis Episcopus.

Episcopus Tullensis Conradus, qui hac in re magnum sibi nomen collegit, Tubingæ in ducatu Wirtembergico hu-

mili ortus genere, postquam intraverat Sæcul. XIII. A.C. 1287.
 Ordinem Minorum, egregia suæ doctri- Hist. eccl. de Toul. p. 455.
 næ, ac ingenitæ ad regendos alios ha- Vading. 1278. n. 1.
 bilitatis specimina dederat. Per Germa- Sup. lib. 87. s. 15.
 niam superiorem Minister Provincialis
 erat, cum eum Rex Rudolphus an-
 tanquam Procuratorem suum ad Papam
 Nicolaum III misit jura Ecclesiæ Roma-
 næ confirmandi gratia: & sequente an-
 no eum Papa Episcopum Tullensem di-
 xit. Hanc sedem Ægidius seu Gillo
 Sorcius an. 1271 per suum obitum va-
 cuam reliquerat. Sed Canonici disside-
 bant in eligendo successore. Plerique
 Joannem * Fontenesium Lotharingiæ * de Fonte-
 Ducis cognatum, tres vel quatuor Gual-
 terium ** Bellofremontium Comitis Ba-
 rii propinquum cooptarunt. Uterque
 Dominus consanguineum suum defen-
 surus in Tulli viciniam copias promovit.
 Joannis Fontenesii Romam profecti ele-
 ctio confirmata fuit: sed ante confectio-
 nem diplomatis ibi vitam posuit. Ca-
 nonici Tullenses denuo euntes in suffra-
 gium iterum se dividebant inter Roge-
 rium *** Marcæum Archidiaconum Por-
 tuensem, ac Joannem **** Paresium Tul-
 lensis chori Præfectum. Hos duos com-
 petitores Romæ diu litigantes cum ad-
 duxisset Papa, ut juribus suis cederent,
 traditionem hujus Ecclesiæ tum quidem
 sibi reservavit, & hanc Fratri Conrado
Vading. Reg. p. 136.
Hist. Ecclesiast. Tom. XXII. R opti-

Sæcul. XIII.
A.C. 1287.

Vad. 1279.
n. 28.

Gall. Chro.
to. 3. p. 1100.
Hist. de T.
p. 456.

p. 460.

p. 461.

optime, quod sciebat, merito, quanquam
absenti contulit. Diploma dabit 4 Oct.
1279.

Cognomen Probi, quod Conradus ha-
buit, fefellit authores quosdam, qui ex
eo duos ejusdem sedis Episcopos fece-
runt. Anno 1280 per Archiepiscopum
Trevirensis Metropolitam suum conse-
cratus, Colmariae ab Imperatore Rudol-
pho prædiorum possessionem accepit.
Professio paupertatis, in qua suam hacten-
us vitam egerat, non obstabat, quo mi-
nus fervide jura tueretur sua. Certe
primos pontificatus sui annos traduxit
bello contra civitatem Tullensem, per-
fecto sedis vacantis annos a subjectione
desuefactam. Suppetias ei veniebant ci-
ves Viroduni ac Metarum Episcopis suis
pariter infensi. Conradus urbe divinis
interdicta, delatis Lorium Canonicis, ipse
securitatis causa Liberdunensi castro se
includere coactus est. Anno 1284 Tul-
lum per clandestinum commercium de-
nuo tentavit ingredi; sed frustra: tan-
dem cives compulsi ad poscendam pa-
cem, quam ad emolumentum suum ac-
commodavit. Legatus petitioni suæ re-
pugnantem in concilio Virsburgensi Con-
radum anathemate percussit, quod es-
tiamnum durabat ineunte anno 1288,
ut liquet ex contradictione Comitis Bar-
rii, cum Conradus comminationem in
ipsum

ipsum edidisset. Hic Præsul occubuit an-
no 1296 vicesima prima Augusti.

Sæcul. XIII.
A.C. 1287

Vading.
1296. n. 6.

§. XXXIX.

Pactionem de Sicilia Papa rejicit.

Consultatio de libertate paceque Caroli Salernensium Principis cum Alphonso Arragonum Rege ac Jacobo hujus fratre non successit ad votum Papæ Honorii. Eduardus Anglorum Rex concordie conciliator induxit Carolum, ut Jacobo Arragonio Siciliam integram, & in Italia archiepiscopatum Rhegiensem cederet, & a Papa posceret confirmationem pacti hujus una cum revocatione sententiæ in Regem Arragoniæ Petrum, Reginam Constantiam ejus conjugem, & amborum filios Alphonsum Jacobumque. Carolus has pacti conditiones ad Papam misit: qui eas respuit ut Carolo noxias, & in Romanam Ecclesiam injurias, cui Constantia & duo ejus filii nullum poenitentiae aut submissionis indicium, ac ne verbulum quidem bonum dedissent. Attamen Carolo solatium dandi gratia permisit, ut, quamdiu Barcinone captivus esset, per Præfectos sacelli sui remissa voce sacrum, divinumque officium pro se ac suis fieri curaret non obstante Cataloniae interdicto. Hæ duæ litteræ datæ sunt 4 Martii an. 1287.

Rayn. 1287.
n. 4.

Gall. Chr.
to. 3. p. 1127.

R 2

Papa